

PASVALIETIS

LIETUVOS ATGIMIMO DEMOKRATINĖS JĖGOS REMIĄS LAIKRASTIS. Na. 6 (10). 1991 m. kovo 31 d.

PRIEŠAI IR PATRIOTAI

Kazimieras ANTANAVIČIUS

Lietuvos socialdemokratų partijos pirmininkas

Kaleidoskopiškai keičiasi įvykiai, požiūriai, vertinimai, žmonės. Suprasti ir susivokti nebespėji. Net būdamas politikos verpetuose. Ką jau bekalbėti apie žmones, esančius šiek tiek atokiau, dirbančius savo kasdieninį darbą, mus maitinančius ir rengiančius. Retkarčiais parlamentines politines (ar kaip kitaip jas pavadinti?) diskusijas tenugirstančius. Ypač kai tik dvi spalvos teskiriamos — juoda ir balta, raudona ir patriotinė.

Yra tik patriotai ir priešai, priešai ir patriotai. Daug kartų rašinio pavadinimo žodžius perkeitinėjau vietomis. Ką gi pirmiau įvardyti? Patriotus ar priešus? Taip, patriotai yra patriotai ir jie turi būti pagerbti, turi būti paminėti anksčiau. Bet „priešų“ Lietuvoje dabar keleriopai daugiau, todėl derėtų pirmiau įvardyti stambesnes, o tik paskui smulkesnes grupes. Na, matyt, tas lemiamos reikšmės neturi, nes ir priešai, ir patriotai mums labai greitai vietomis keičiasi. Vakar buvęs patriotu, rytoj gali būti priešu. Visą gyvenimą dorai Lietuvai tarnavęs, akimirksniu už tiesų žodį ar savo nuomonės sakymą priešu ar niekadėju gali tapti. Beje, ir priešingos galimybės nemažos. Iš nie-

kadėjo į patriotus kelias taipogi greitas, pakankamai prisitaikyti, įtikti ir patikti, na, žinoma, ir gerai be atvangos ir sąžinės graužimo „priešus“ mušti. O skraistė tam nuostabi — šventi Lietuvos reikalai. Ne veltui anglų rašytojas, kalbininkas ir švietėjas Samjuelis Džonsonas (1709-1784) sakė: „Patriotizmas — paskutinė niekšų prieglauda“. Be abejonės, čia ne apie tikrąjį darbą tautos labui, pastangas rasti priimtinius tautai sprendimus, ieškoti kelių į tikslą su mažiausiais praradimais, matyti gresiančius pavojus ir perspėti apie juos. Tai tiesiog nesivadina patriotizmu. Tai normalus sąžiningas darbas, savo pareigos supratimas ir jos vykdymas. Čia kalbama apie „tikrąjį“ patriotizmą — to patriotizmo postulavimą ir savanaudišką eksploatavimą...

Esame tarp Rytų ir Vakarų. Tad žvilgtelkime į Rytus ir į Vakarus. Rytuose, kaip niekur kitur pasaulyje, visas mūsų istorinis laikmetis pažymėtas stabų (valdovų, carų, gensekų, prezidentų) garbinimu. Kol valdovas valdo, visi giesmes gieda ir žemai galvas lenkia, kai nebevaldo (o valdžia dažniausiai tik kartu su mirtimi pasibaigia), purvais apipila.

Gal tai vienas iš esmingiausių diktatūros ir demokratijos skirtumų? Demokratija sudaro sąlygas dar valdantį kritikuoti ir už klaidas ar praėjus nustatytam laikui pakeisti. Mirusiajam ir nuėjusiam tik pagarba. Diktatūra gi kiekvieną išdrįstantį suabejoti vado teisumu sutrypia, kontrolė ir opozicija laikomi priešais, o tai savo ruožtu gerina sąlygas politikos bjaurasčiai plėsti. Todėl ir pasipila purvas „gerajam“ valdovui numirus ar juo atsikračius.

Vakaruose stabų (karalių, imperatorių, prezidentų) garbinimo laikai jau seniai praėjo. Visi yra žmonės. Aureolės nebededamos. Įstatymai ir demokratinė visuomenės struktūra sudaro palankias sąlygas opozicijai vykdyti nuolatinę valdžios kontrolę ir būti pasirošusiai bet kuriuo momentu ją pakeisti. Ir niekas nepasakys, net į galvą neateis mintis, kad, pavyzdžiui, jei krikščionis demokratų vyriausybę Vokietijoje pakeis socialdemokratai, tai bus Vokietijos pardavimas. Jei socialdemokratai Vokietijoje, o moderatai Švedijoje kritikuoja krikščionių demokratų vyriausybę Vokietijoje ar socialdemokratų vyriausybę Švedijoje, niekam į galvą neateis mintis juos Vokietijos ar Švedijos priešais ar net išdavikais pavadinti.

Taigi, kur mes esame? Rytuose ar Vakaruose? De-

(Nukelta į 3 psl.)

BE KOMENTARŲ

FAKTAS

Ateinančiais mokslo metais padidės muzikos pamokų skaičius vidurinėse mokyklose.

APLAIDUMAS

Iš nepatikimų šaltinių sužinota, kad TSRS referendumo rajone organizatoriai priskaičiavo tik apie 2 tūkst. 500 dalyvių. Buvo daug nusiskundimų, kadangi kariniame komisariate neveikė bufetas.

ANONSAS

Kai kurie skaitytojai priekaištuoja „Pasvaliečiui“, jog šis neatsiliepia į išymias datas. Todėl kitame numeryje išspausdinsime sensacingą medžiagą V. Lenino gimimo dienos proga.

KOL DAR NEVELU

Visi gelbstisi kaip gali — štai jau ir Biržų rajone įvesti kuponai. Kodėl Pasvalys negalėtų išleisti rajoninių piniginių ženklų?

RUTINA

„Svalios“ krepšinio komanda eilinį kartą laimėjo rajono taurę.

NUMERYJE:

KAS MŪSŲ PRIEŠAI IR PATRIOTAI? 1—3 psl.

V. LANDSBERGIS IR A. TERLECKAS APIE SAJŪDĮ 2 psl.

NEATPAZINTI OBJEKTAI VIRS RAJONO 3—4 psl.

PLANAI IR UZMOJAI 3 psl.

HOROSKOPAS 4 psl.

SVEIKI, SULAUKĘ ŠVENTŲ VELYKŲ!

LINKSMINKIS, ZEME, džiaukis, žmonija, naujas tau rytas teka skaistus; skamba pasaulyje jau Aleliuja, sklinda per kalmus, klonius, laukus. Laimė pripildė sielas visų,

džiaugias sulaukę švenčių didžių. Linksminkis, žeme, džiaukis, žmonija, naujas tau rytas teka skaistus!

Iš Velykų giesmės „Linksminkis, žeme“

Dvi nuomonės apie Sąjūdį: V. Landsbergis- A. Terleckas

Vasario 27 d. LR AT pirmininkas V. Landsbergis susitiko su miestų ir rajonų Sąjūdžio atstovais. Susitikimą vedė LS Kauno tarybos atsakingasis sekretorius A. Vaišnoras. Pateikiame dvi nuomones iš šio susitikimo apie Sąjūdį.

V. Landsbergis: (...) Noriu pasidalinti mintimis apie mūsų bendrus uždavinius, apie Sąjūdžio veiklos galimybes šiuo metu ir artimiausioje ateityje. Kai iškyla ypatingai svarbūs, gyvybiniai klausimai dėl Lietuvos nepriklausomybės, demokratijos, Sąjūdis parodo savo jėgą. Daug kas mėgo

ir tebemėgsta kalbėti, kad Sąjūdis jau nepajėgus, nebeveiksmingas ar net nereikalingas, o pasirodo, kad jis pajėgus, veiksmingas ir, žinoma, reikalingas. Aš nekalbėsiu čia apie kokias nors problemas, klausimus, kaip ta Sąjūdžio veikla gali būti geriau organizuota ar suaktyvinta nepriklausomai nuo įvykių. Kai pats gyvenimas iškelia klausimą, tai suaktyvinimas pasireiškia — Sąjūdis pakyla iš karto ir yra veiksmingas.

(...) Sąjūdžio spauda... Kai kuriuos laikraščius matau. Deja, mes čia nesusitvarkom, kad visi laikraščiai ateitų iš Lietuvos. Kai kurie neblogai atrodo — gražios išvaizdos ir turinys... Gyva Sąjūdžio spauda. Tai labai svarbu. Ir vis dėlto būtų gerai, kad joje žmonėms būtų duodami paaiškinimai ir atakymai į išpuolius, kurių netrūksta ne tik KPSS spaudoje. Ir „Tiesoje“ būna keistų publikacijų, „Lietuvos žiniose“... Sąjūdžio spauda turėtų diskutuoti, pakomentuoti tai, ką pasako per TV Burokevičius ir kompanija. Galų gale tai galima parodyti kaip anekdotą. Bet nepalikti be atsako.

A. Terleckas: (...) Šian-

dien tylėti būtų nusikaltimas. Deja, reikia pradėti kalbėti apie elgesį žmonių, kurių čia nėra. Ačiū Dievui, Sąjūdžio valdžia yra, tai jiems jau kibsiu į kailį. O mūsų parlamentarų nėra. Sako, žuvis genda nuo galvos. (...) Jeigu Jūs, gerbiamieji, nieko nedarysit, nepareikšit pretenzijų Aukščiausiajai Tarybai... Jūsų pareiga moraliai palaikyti, bet kartu ir pareikalauti iš AT, kad keistų savo darbo stilių. Kitaip Lietuvos laisvei ir nepriklausomybei amžiną atilsį. Dabar dėl Sąjūdžio porą žodžių...

Mes, Lietuvos Laisvės Lyga, nežiūrint mūsų blogų santykių, badavom, kad atiduotų „Atgimimo bangą“. O kokios tos laidos paskutiniu metu? Baisu! Tokia tragiška būklė Lietuvoj, o jie kaip maži vaikai žaidžia ant bedugnės krašto korto-

mis. Iš tikrųjų tai yra žaidimas. Tokios laidos mums nereikalingos. Kiek žinau, Kauno visuomeninės organizacijos kreipsis ir prašys, kad neleistų tų „Atgimimo bangų“. Jos nieko neduoda. Negi nėra problemų kaip tik niekus taukšti? Tauškala!.. Pavyzdžiui, paskutinė laida. Atleiskit, mums tokių laidų nereikia. Visa tauta sako tai. Tai, gerbiamieji, išdrįskit ir pasakykit tiesą Sąjūdžio vadovams. Taip pat ir pirmininkui. Toks Sąjūdis, koks yra dabar, nežinau ar reikalingas Lietuvai. Dažnai abejoju. Nesakau, kad jį reikia išvaikyti — turbūt jis pats numirs. Bet jeigu jis yra, tai reikalinga, kad Sąjūdis matytų, darytų galų galė. Provincijoje sutinku puikių žmonių, dirbančių Sąjūdžiui. Tikrai dirba, paskutinę sveikatą atiduoda. Tačiau kai pažiūri į mūsų Sąjūdžio vadovybę čia, Vilniuje... Atsiranda kažkokių žmonių, kam jie atstovauja? Ar komitetus kokius nacionalinio gelbėjimo, ar ką? Va, toks Medalinskas... Kam jis atstovauja? Nežinau... Trinasi apie Sąjūdį, veikia prieš Sąjūdį, prieš Lietuvą. Atleiskit už tokius žodžius. Baigiu, ačiū, kad išklauset.

LS Kauno Tarybos
leidinys „Kauno
aidas“

Didingi planai ir gyvenimo proza

UZMOJAI

1989 m. gruodžio 19 d. „Darbo“ laikraštyje į anketos klausimus atsako LKP XX suvažiavimo delegatas V. Lalas:

„Sau iškelsiu uždavinį — sukurti tokį rajono savarankiškumo modelį, kuriuo vadovaujantis mes taptume tikrais savo padėties šeimininkais, kad rūpimos problemos būtų sprendžiamos taip, kaip pageidauja rajono gyventojai“.

Tik tiek. Kukliai ir be pretenzijų. Gaila, kad pasakui viskas nutyla, nurimsta ir šnipšt. Na, bet apie ne vienerius metus reklamuojamą Saločių „dešrų fabrikėlių“ kai kas žinoma.

Kaip per Lenkiją, Vokietiją ir Italiją atkeliavo į Totoriją.

PASIRODO LENKAI

Mėsa-1: 1990 metų ba-

landžio 21 d. Saločių TGI direktorius Vapsva „Darbo“ laikraštyje dalijasi išpūdžiais iš kelionės į Lenkiją. Ten jis ir V. Lalas tarėsi su POLIMEKS firmos vadovais dėl mėsos perdirbimo įmonės prie Saločių TGI.

„Ieškojome ir mes tokių galimybių, kontaktų su užsieniu. Rajono vykdomojo komiteto pirmininkui V. Lalui pasisekė susitikti ir šia tema kalbėti su Lenkijos Respublikos atstovybės Minske vadovais, komerciniais veikėjais“.

Lenkai norėjo atsakymo sulaukti po vieno mėnesio. Praėjo penki mėnesiai.

Mėsa-2: Su lenkais vis neaišku, bet akiratyje jau vokiečiai ir italai.

1990 m. rugsėjo 29 d. „Darbo“ laikraštis teigia, kad rajono Tarybos sesijos

metu valdytojas V. Lalas informavo deputatus — lankėsi Lenkijoje, užmegzti kontaktai su garsia tenykste firma „POLIMEKS-CEKOF“. Ji ir užsiimtų maisto pramonės įrengimų gamyba, ištisių technologinių linijų įrengimu. Firmos atstovai jau buvo atvykę į Saločius. Per metus toks cechų perdirbtų 2,5—3 tūkst. tonų mėsos. Rajono gyventojams pakaktų 1,5 tūkst. tonų. Be to, užsimezgė dialogas su tokio pat profilio Vokietijos firma, kontaktai su Italija.

Susidaro išpūdis (vieni lankosi pas kitus), kad derybos vyksta gana sklandžiai. Bet... viena blogybė. Kiekvienų derybų pabaigoje paašškėja nemaloni staigmena (!) — kapitalistai nenori dirbti už dyką, o reikalauja, kad jiems būtų at-

silyginta: mėsa, tikrais pinigais. Su tokiais egoistais, suprantama, nelabai susitars. Gaila, per vėlai viskas paašškėjo, atsiskleidė jų tikras veidas, ir praėjo keleri metai.

Mėsa-3: Persiorientuojama į Rytus — atsiranda kontaktai su Tatarstant respublika. Laikas nelaukia, o rajono gyventojai, manau, jau sutiktų valgyti ir net sovietiniais įrengimais pagamintas dešras.

PER KINIJA I.?

Karstiniai reiškiniai-1: Kinija — štai mūsų šansas!

1990 m. gruodžio 15 d. „Darbo“ laikraštyje V. Lalo išpūdžiai iš Kinijos: „Mokslų Akademijos dėka man pasisekė užmegzti pažintį su geologinės žvalgybos kompanija, turinčia patyrimo srityje. Tai pavyko!“

Karstiniai reiškiniai-2: Laukiame kiniečių.

V. RIMŠA

(Atkelta iš 1 psl.)

damės esą vakariečiai, pretenduojame tokiais būti. O elgiamės kaip tikri rytiečiai. Kritika neleistina, opoziciją dar begimstančią reikia užkapoti. Garbinkime valdovą. Nekritikuokime parlamento, Aukščiausiosios Tarybos, o ypač josios vadovų kritika — didžiausias nusikaltimas tautai, tai gali daryti tik Lietuvos priešai. Net socialdemokratų konferencijoje buvo mestas klausimas: „Jei Jūs kritikuojate parlamentą, tai kuo Jūs skiriatės nuo Burokevičiaus?“ Tai kurgi mes esame ir kur mes einame, gerbiamieji?..

O „patriotams“ tikrai nelengva. Jiems tenka demaskuoti, kovoti ir įveikti plejadą Lietuvos vidaus priešų. Dažnai per tą kovos su vidaus priešais įkarštį nebelieka laiko ir apsidairyti, ir geresnę taktiką ginčui su realiai priešiška išorės jėga parinkti. Juo labiau, kad tų vidaus priešų tokios gausybės! O varge, kiek gi tų „tikrųjų patriotų“? Vos saujelė: Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatai — patriotai (čia yra vienintelė vieta Lietuvoje, kur patriotai sudaro daugumą) ir Lietuvos Laisvės Lygos kovotojai bei jų rėmėjai. Laimė, pastaruoju metu dar susikūrė Nepriklausomybės ir

Priešai ir patriotai

Tautininkų partijos. Tikrųjų patriotų gretos šiek tiek pasipildė. Bet nėra abejonių: ir tarp jų, jei dar nėra, tai greitai atsiras knibždėlynas priešų.

O varge, kokią sunkią kovą „tikriesiems Lietuvos patriotams“ tenka kovoti — vos ne prieš visą Lietuvą, kuri pertekusi priešais. Tik žavėtis jų ryžtu, sugebėjimais ir tvirtybe deru. Vyriausybė dar taip neseniai priešų rankose buvo. Pergalė išsikovota, tik ar ilgam? Įmonėse ir kolūkiuose, miestuose ir kaimuose, aukštosiose ir neaukštosiose mokyklose, kooperatyvuose ir valdinėse organizacijose, Rytų ir Vakarų Lietuvoje — vien Lietuvos priešų knibždėlynas...

Dar prieš porą metų gal būčiau teigęs, kad mes, kaip tas vunderkindas, išsiveršime. Tačiau šiandien, matyt, tenka sutikti, kad teks mums (Lietuvai) visą akmenuotą kelią nueiti — nuo gimimo iki brandos.

Kelią, kurį nuėjo Anglija, Prancūzija, Vokietija... Kelią nuo feodalizmo, kaip žmonių ir valdžios, taip ir ekonominiuose santykiuose, iki šiuolaikinės postindustrialinės visuomenės. Tik dabar mes išeiname į pirmąją kapitalizmo (laisvos rinkos santykių) fazę. Kiek vargų, nepriteklių ir praradimų teks patirti, galime nesunkiai pamatyti, pažvelgę į Vakarų civilizacijos raidą. Tačiau svarbiausia tai, kad mes turime pasikeisti dvasiškai. Turime išmokti ieškoti gero, o ne pikto šaknų, turime išmokti mylėti, toleruoti, diskutuoti... Matyt, neišvengiamai, kaip vaikui gyvenimo kelią, taip ir mums (Lietuvai) teks pereiti visą skastyklos kelią, vedantį į rojų, teks apsivalyti skaidrinančios ugnies liepsnose.

Dabar mes esame vieningi savo siekyje, tą patvirtino ir nuostabūs vasario devintosios dienos apklausos rezultatai, praktiškai visi Lietuvos žmonės pasisakė už demokratinę ir nepriklausomą Lietuvą, tad nebeieškome priešų, nebeskirstykime į priešus ir patriotus, duokime galimybę visiems išsakyti savo nuomonę, ieškoti lengvesnių kelių, geranoriškai išklausykime patarimų.

Sutrupintai iš
„Politikos“

Turgaus kainos

Kyla kainos visur — parduotuvėse ir turguose — visiems produktams ir prekėms. Praėjusį savaitgalį Pasvalio turguje už miežių ir kviečių centnerį (50 kg) prašė 30—35 rublius, už paršiuką — 100—120 rublių, pašarinių runkelių centnerį (50 kg) — 10 rub. Bulvių kilogramas kainavo 1,0 — 1,20 rub., morkų ir žalių kopūstų — po 1 rub., obuolių — 3 rub., kriaušių — 3,5 rub., raugintų kopūstų litras — 1,3 rub. Gyva višta — 25 rub., gyva žąsis — 65 rub. Rūkytų lašinių kilogramo kaina buvo 6—8 rub., sviesto 12 rub. Kiaušiniai už rublį — 4—5 vnt. Už apynių kilogramą prašo 60—70 rub.

Grazuolė Šakarntų pušis — respublikinės reikšmės gamtos paminklas

P. Zvaginio nuotr.

NSO virš mūsų rajono

Plykstelėjo tokio ryškumo židiny, kad net akis paskauda...

Savo laiku „Darbo“ laikraštis jau rašė apie anomalius ir paslaptinius reiškinius Pumpėnuose. „Vakarinėse naujienose“ buvo atspausdintas „Kovo 8-osios“ kolūkyje gyvenančio R. Vandžiūno laiškas, kurio autorius teigia, kad praėitų metų spalio 24-osios vakare matė švytintį objektą į vakarus nuo Pasvalio. Yra ir daugiau faktų, kuriais remiantis drąsiai galima teigti — NSO virš Pasvalio ne toks jau ir retas reiškinys. Supažindinsime su dar vienu paliudijimu (kalba netaisyta).

Vasario 12 dieną, apie 23 valandą, šiek tiek „sušilęs“ „Silo“ restorane,ėjau namo per Pasvalio parką.

Matyt, buvau paskendęs savo apmąstymuose, kad, kaip vėliau supratau, vietoj to, kad artėčiau prie Pasvalio — toliau nuo jo. Lyg kažkokia išorinė jėga vedė mane kitur. Ir štai stovint stadiono aikštės viduryje visai netoli plykstelėjo tokio ryškumo židiny, kad net akis paskauda. Šviesa sklido iš didžiulio apvalaus daikto, panašaus į mašinos ratą. Daiktas kabėjo maždaug 50 metrų aukštyje virš mano galvos. Pamatęs, kad iš objekto apačios išlindo trys metaliniai vamzdžiai, nebetekau savitvardos ir bandžiau sprukti. Tačiau nebesuspėjau, nes po kelių žingsnių kažkas nutvėrė už rankos. Tai buvo maža (iki peties) keistai apsirengusi būtybė. Išsigandęs atsiskukau ir smogiau jai. Būtybė nukrito ant nugaros. Bet čia

dar keturios panašios būtybės prišoko, sučiupo mane, stipriai laikydamos už rankų ir kojų, ir atplėšė nuo žemės. Į mano riksmą, grąsinimus pasiskusti nekreipė jokio dėmesio. Taip jie mane įsikėlė į savo mašiną ir įgrūdo į mažą kvadratinę patalpą. Po to visos penkios būtybės pradėjo mane nurenginėti. Nekreipdamos dėmesio į mano protestus bei veiksmus, nurengė visiškai nuogai. Dar vėliau ištepė visą kūną kažkokiu bekvapiu, tąsiu skysčiu.

Staiga atsivėrė siena ir įėjo dar dvi būtybės. Jos prie mano pasmakrės prijungė žarną (liko randas) ir aš pamačiau, kaip pro kitą žarnos galą į puoduką teka mano kraujas. Pripildžius mano krauju puoduką, būtybės paliko vieną. Mane pradėjo pykinti ir aš puoliau į patalpos kampą, kur ir nu-

(Nukelta [4 psl.])

NSO virš mūsų rajono

(Atkelta iš 3 psl.)

sivėmiau. Siek tiek palengvėjo, bet labai džiuvo burna.

Staiga pamačiau prie manęs artėjančią moterį. Ji buvo visiškai nuoga kaip ir aš. Netekau žado. Moteris buvo labai graži, kito kio grožio negu mano anksčiau matytos moterys. Jos lūpos buvo plonos, vos matomos, o ausys, kurias vėliau išžiūrėjau, kaip ir mūsų moterų. Visa kita buvo kaip reikiant. Jau po to (patys suprantate po ko) supratau, kad vis dėlto į šią moterį nekeisčiau nei vienos mūsų moters, nes man patinka žmonės, su kuriais galima kalbėti, kurie mane supranta. O ši teskleidė kažkokį kriuksėjimą. Moteris išnyko ir atėjęs vienas įgulos narys atnešė mano drabužius. Kai tik apsirengiau, tuoj mane atvedė prie metalinių laiptų ir parodė, kad galiu eiti. Vėl stovėjau stadione.

Namo grįžau apie 6 val. ryto visiškai išsekęs, apsi-

daužęs, nusibrodinęs skruosta. Į darbą nebėjau ir miegojau visą dieną.

Dabar mane kankina nemiga, esu labai suirzęs, nervingas. Nepadėjo net adatu terapija. Savo pasakojimą (raštu) buvau jau vasario mėn. nusiuntęs vienam respublikiniam laikraščiui, bet kiek supratau — mane palaikė „fantazuotoju“. Duok, Dieve, daugiau nebesusidurti su tokia „fantazija“. Po šio atsitikimo pastebėjau turįs magnetizmo: prie mano rankų limpa metaliniai, plastmasiniai ir net mediniai daiktai. Ši savybė vis stiprėja, ir aš su nerimu galvoju, kas bus, kai nebegalėsiu atplėšti prilimpančių daiktų.

J. K.

Nuo redakcijos. Žmogus pasirašė tik inicialais, nes bijojo, kad apie fiziologinio suartėjimo su ateive faktą nesužinotų sugyventinė. Nenorėdamas suklaidinti mokslininkų — ufologų taip pat nesutiko praleisti šį pikantišką epizodą.

INSTRUKCIJA ATEIČIAI

Kokių tik nėra papročių! Tikėdamas, kad gal ateis ir toks metas, kai ne vien deputatai važinės po platųjį pasaulį, o ir siek tiek mirtingesni naudosis šia galimybe, neetatinis laikraščio darbuotojas D. Vaitonis parengė trumpą instrukciją. Tikimės, kad ją gerai išstudijavę nepakliūsite į keblias situacijas.

Atminkite, kad tibetiečiai pasisveikindami rodo vienas kitam liežuvį, palengva stuksendami dantimis, o Afrikos negrai bučiuojasi į lūpas ir trina nosį į nosį.

Indijoje, Indonezijoje ir arabų šalyse draudžiama kaire ranka valgyti, duoti ar imti dovanas. Šios taisyklės pažeidimas — blogo išsiauklėjimo požymis ir todėl net kairiarankiai griežtai jos laikosi.

Kai kuriose Afrikos ir arabų šalyse negalioja europietiškos higienos supratimas ir valgoma rankomis. Paprašę įrankių giliai įžeisite šeiminkus.

site šeiminkus.

Nepale tik moterys gali įeiti į virtuvę, o Tibete po vieną niekas nevaikšto į tualetą — tiktai tryse. Atsiminkite, kad ne visose Žemės rutulio vietose naudojamas tualetinis popierius ir todėl neužmirškite pasiimti atsargos.

Kinijoje džiaugiasi bet kuriam svečiui apsilankius, visada širdingai sutinka — tokiam atvejui laikomas specialus „pažinčių buteliukas“. Bet ir atėjęs svečias privalo atsinešti cigarečių pakelį, kurį vėliau palieka atminčiai.

Taillande dovanuoja gėles ir saldumynus. Japonijoje nesugalvokite įteikti baltas gėles, nes tai gedulo spalvos. O jei sumanysite svečiuose pasigėrėti puokšte, tai atsiklaupkite metro atstumu, truputį pasilenkite ir lėtai apžvelkite nuo apačios į viršų. Žiūrėti iš šono ar į vazos vidų tiesiog nepadoru.

HOROSKOPAS IŠ NEPALO

(Pabaiga. Pradžia Nr. 3(7))

Nuotraukoje mūsų horoskopo autorius ponas Briharanjaka Šrestačarija, kuriam mes dėkingi už suteiktą galimybę geriau pažinti save bei arčiau ar toliau nuo mūsų (erdvėje ir laike) pasireiškusias asmenybes.

SAULYS (lapkričio 23 d. — gruodžio 21 d.)

Ugnies ženklas, Jupiterio globotinis.

Šio ženklo žmonės sunkaus ir sudėtingo charakterio. Štai vyrams būdinga grubumas ir geraširdiškumas, avantiūrizmas ir atsparumas. Tuo įsitikinsite žvilgtterėję į pabalgoje pateiktą Saulio atstovų sąrašą. Bet kokioje srityje Saulys nori būti padėties šeiminkas. Jam darbe daug reiškia sąlyginė laisvė ir prestižas. Saulys nemėgsta, kad jam vadovautų, todėl stengiasi pats tapti viršininku. Jis pasitiki savimi, įsitikinęs, kad darbą atliks gerai. Mėgsta riziką, iššūkius. Jaučiasi patogiau darbe, už kurį atsako ir kuriame turi daug laisvo laiko (pav.: darbo valandomis gerti kavai, žaisti tenisą, tuščiai plepėti su panašiais į jį ir kt.). Nemėgsta veiklos, prie kurios reikia įgusti, nuobodžiai treniruotis. Turi neblogą uoslę, todėl,

iškilus pavojui, laiku pakeičia vieną vadovaujantį postą į kitą.

Saulys — moteris — impulsyvi, daug kalba, turi humoro jausmą, savarankiška, praktiška, optimistė. Labiau vertina vyrų, o ne moterų kompariją. Mėgsta pobūvius. Jai svarbiau aplodismentai, o ne užmokestis, todėl mėgsta tokias profesijas, kur ji matoma, kur pastebimos jos individualios savybės.

Sauliui geriau draugauti su Svarstyklėmis ir Vandeniu. Pageidautina santuoka su Vandeniu ar Jaučiu. Saulių priešingybė — Dvyniai. Po Saulio ženklu gimė visa plejada pasaulyje ir Lietuvoje žinomų vyrų: V. Baltrūnas ir G. Gegužinskas, L. Brežnevas ir J. Ligačiovas, F. Engelsas ir J. Nikulinas, U. Pinočetas ir Z. Vaišvila, A. Suvorovas ir G. Žukovas. Visų neišvardinsi. Beje, Saulio brangakmenis — turkis.

Privati iniciatyva praeityje

Papyvesiuose iš varžytinių gegužės 29 d. tiltą statyti paėmė pil. Adomonis.

Raubonių tiltas taipogi šiomis dienomis bus atiduotas statyti, varžytinės dar nepasibaigė. Atsirado keletas konkurentų, kurie įnirtę varžosi.

Pasvalio šaligatviai. Čia jau piliečiai pradėjo taisyti savomis lėšomis cementinius šaligatvius — girtinas dalykas. Jau laikas, kad visame mieste būtų taip padaryta. Tuo tarpu tokius šaligatvius spėjo padaryti Žemės ūkio Draugija ir pil. Utianskis.

Pasvalio „Artojas“, 1925 m.

SPAUSDINAME ĮVARIAS NUOMONES, NEBŪTINAI SUTAMPANCIAS SU REDAKCIJOS NUOSTATOMIS.

**REDAKTORIUS
V. RIMSA**

Leidėjas: laikraščio taryba. Ofsetinė spauda 0,5 apaudos lanko. Tiražas 2 000 egz.

Rinko ir spausdino „Varsos“ spaustuvė, 235319 Panevėžys, Beržų 52.

Redakcijos adresas: 235250 Pasvalys, Vilniaus g. 5, telef. 5-13-75.

SL — 854

Nr. kaina 30 kap. Užsakymo Nr. 1580